COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.1.2014
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

ANEXĂ

Convenția privind acordurile de alegere a forului și Declarația Uniunii în conformitate cu articolul 21 din Convenția privind acordurile de alegere a forului

la

Decizia Consiliului

cu privire la aprobarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției de la Haga din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului

ANEXA I

CONVENȚIA PRIVIND ACORDURILE DE ALEGERE A FORULUI

Statele părți la prezenta convenție,

Dorind să promoveze comerțul și investițiile internaționale printr-o cooperare judiciară consolidată,

Considerând că o asemenea cooperare poate fi consolidată prin norme uniforme privind competența judiciară, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor străine în materie civilă sau comercială,

Considerând că o asemenea cooperare consolidată necesită, în special, un regim juridic internațional care să ofere certitudine și care să asigure eficacitatea acordurilor de alegere exclusivă a forului de către participanții la operațiuni comerciale și care să reglementeze recunoașterea și executarea hotărârilor rezultate în urma procedurilor desfășurate în baza unor asemenea acorduri,

Au decis să încheie prezenta convenție și au convenit asupra următoarelor dispoziții:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

1. Prezenta convenție se aplică, în situațiile internaționale, acordurilor de alegere exclusivă a forului încheiate în materie civilă sau comercială.

2. În sensul capitolului II, o situație are caracter internațional cu excepția cazului în care părțile au reședința în același stat contractant, iar raporturile dintre părți, precum și toate celelalte elemente relevante ale litigiului, indiferent de situarea instanței alese, au legătură doar cu statul respectiv.

3. În sensul capitolului III, o situație prezintă caracter internațional atunci când se urmărește recunoașterea sau executarea unei hotărâri străine.

Articolul 2

Situații excluse din domeniul de aplicare

1. Prezenta convenție nu se aplică acordurilor de alegere exclusivă a forului:

(a) în cazul în care una dintre părți este o persoană fizică ce acționează, în principal, în scopuri personale, de familie sau privind gospodăria (în calitate de consumator);

(b) în cazurile privind contractele de muncă, inclusiv contractele colective de muncă.

2. Prezenta convenție nu se aplică următoarelor domenii:

(a) statutul sau capacitatea juridică a persoanelor fizice;

(b) obligațiile de întreținere;

(c) alte domenii ale dreptului familiei, inclusiv regimurile matrimoniale și alte drepturi sau obligații care decurg din căsătorie sau raporturi similare;

(d) testamentele și succesiunile;

(e) insolvența, concordatul și alte domenii similare;

(f) transportul de pasageri și de bunuri;

(g) poluarea marină, limitarea răspunderii pentru cereri în domeniul maritim, avarii comune, remorcaj și salvare de urgență;

(h) obstacolele în calea concurenței;

(i) răspunderea pentru daune nucleare;

(j) cererile privind vătămări corporale și morale, solicitate de persoanele fizice sau în numele acestora;

(k) cererile care nu decurg dintr-o relație contractuală, bazate pe răspunderea delictuală pentru prejudicii aduse bunurilor corporale;

(l) drepturile reale privind bunurile imobile, precum și închirierea bunurilor imobile;

(m) valabilitatea, nulitatea sau dizolvarea persoanelor juridice, precum și valabilitatea deciziilor organelor acestora;

(n) valabilitatea drepturilor de proprietate intelectuală, cu excepția drepturilor de autor și a drepturilor conexe;

(o) încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, altele decât drepturile de autor și drepturile conexe, cu excepția cazului în care este introdusă o acțiune în contrafacere pentru încălcarea contractului dintre părți privind asemenea drepturi sau când ar fi putut introdusă o acțiune pentru încălcarea contractului respectiv;

(p) valabilitatea înregistrărilor în registrele publice.

3. Fără a aduce atingere prevederilor de la alineatul (2), litigiile nu sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei convenții atunci când domeniul exclus conform alineatului menționat constituie o chestiune cu titlu preliminar și nu face obiectul litigiului propriu-zis. În special, simplul fapt că un domeniu exclus conform alineatului (2) este invocat în apărare nu exclude litigiul din domeniul de aplicare al convenției, dacă respectivul domeniu nu face obiectul litigiului.

4. Prezenta convenție nu se aplică arbitrajului și procedurilor conexe.

5. Litigiile nu sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei convenții doar prin faptul că un stat, inclusiv un guvern, o agenție guvernamentală sau orice persoană acționând în numele statului, este parte la respectivul litigiu.

6. Nicio prevedere din prezenta convenție nu afectează privilegiile și imunitățile statelor sau ale organizațiilor internaționale în ceea ce le privește pe acestea sau proprietățile lor.

Articolul 3

Acordurile de alegere exclusivă a forului

În sensul prezentei convenții:

(a) un „acord de alegere exclusivă a forului” reprezintă un acord încheiat între două sau mai multe părți, care îndeplinește cerințele prevăzute la litera (c) și care desemnează, în vederea soluționării litigiilor apărute sau care ar putea apărea în legătură cu un anumit raport juridic, instanțele unui stat contractant ori una sau mai multe instanțe specifice ale unui stat contractant, excluzând competența judiciară a oricăror alte instanțe;

(b) un acord de alegere a forului care desemnează instanțele unui stat contractant ori una sau mai multe instanțe ale unui stat contractant se consideră a fi exclusiv, cu excepția cazului în care părțile au prevăzut în mod expres altfel;

(c) un acord de alegere exclusivă a forului trebuie încheiat sau dovedit

(i) în scris sau

(ii) prin orice alte mijloace de comunicare care fac informațiile accesibile, astfel încât să poată fi folosite pentru referințe ulterioare;

(d) un acord de alegere exclusivă a forului care este încorporat într-un contract este considerat un acord independent de celelalte clauze ale contractului. Valabilitatea unui acord de alegere exclusivă a forului nu poate fi contestată doar pe motivul că respectivul contract nu este valabil.

Articolul 4

Alte definiții

1. În sensul prezentei convenții, termenul de „hotărâre judecătorească" reprezintă orice decizie pronunțată de o instanță pe fond, indiferent de denumirea acesteia, inclusiv un decret ori un ordin, precum și o determinare a costurilor sau cheltuielilor judiciare de către o instanță (inclusiv un grefier), cu condiția ca aceasta să fie în legătură cu hotărârea pronunțată pe fond, care poate fi recunoscută sau executată în temeiul prezentei convenții. O măsură provizorie de protecție nu reprezintă o hotărâre judecătorească.

2. În sensul prezentei convenții, o entitate sau o persoană, alta decât o persoană fizică, va fi considerată rezident al statului:

(a) în care își are sediul statutar;

(b) în virtutea legislației căruia a fost constituită;

(c) în care își are administrația centrală sau

(d) unde se află sediul principal de desfășurare a activității comerciale.

CAPITOLUL II

COMPETENȚA JUDICIARĂ

Articolul 5

Competența instanței alese

1. Instanța sau instanțele unui stat contractant desemnate în cadrul unui acord de alegere exclusivă a forului au competența de a soluționa un litigiu căruia i se aplică acordul, cu excepția cazului în care acordul este nul de drept în conformitate cu legislația statului respectiv.

2. O instanță competentă în conformitate cu alineatul (1) nu își poate declina competența pe motiv că litigiul ar trebui soluționat de către o instanță dintr-un alt stat membru.

3. Alineatele precedente nu vor afecta normele privind:

(a) competența materială sau competența în funcție de valoarea cererii;

(b) repartizarea internă a competențelor între instanțele unui stat contractant. Cu toate acestea, în cazul în care instanța aleasă are puteri depline de a transfera o cauză, trebuie acordată atenția corespunzătoare alegerii părților.

Articolul 6

Obligațiile unei instanțe nealese

O instanță a unui stat contractant, altul decât cel al instanței alese, suspendă procedurile sau se desesizează în legătură cu litigiul căruia i se aplică un acord de alegere exclusivă a forului, cu excepția cazurilor în care:

(a) acordul este nul de drept în conformitate cu dreptul statului unde se află instanța aleasă;

(b) o parte nu are capacitatea de a încheia acordul, conform legislației statului instanței sesizate;

(c) punerea în aplicare a acordului ar conduce la o nedreptate evidentă sau ar fi în mod vădit contrară ordinii publice a statului instanței sesizate;

(d) din motive excepționale, în afara controlului părților, acordul nu poate fi pus în mod normal în aplicare sau

(e) instanța aleasă a hotărât să nu judece cauza.

Articolul 7

Măsuri de protecție provizorii

Măsurile de protecție provizorii nu sunt reglementate de prezenta convenție. Prezenta convenție nu face obligatorie și nici nu împiedică dispunerea, refuzul sau încetarea măsurilor de protecție provizorii dispuse de o instanță a unui stat contractant și nu afectează dreptul părților de a solicita sau nu aceste măsuri, nici dispunerea, refuzul sau încetarea acestora de către o instanță.

CAPITOLUL III

RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA

Articolul 8

Recunoașterea și executarea

1. O hotărâre pronunțată de o instanță a unui stat contractant aleasă printr-un acord de alegere exclusivă a forului va fi recunoscută și executată în alte state contractante în conformitate cu prezentul capitol. Recunoașterea sau executarea pot fi refuzate doar în baza motivelor specificate în prezenta convenție.

2. Fără a aduce atingere revizuirii necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, fondul hotărârii pronunțate de instanța de origine nu se revizuiește. Instanța sesizată este obligată de constatările instanței privind chestiunile de fapt care au stat la baza competenței instanței de origine, cu excepția cazului în care hotărârea a fost pronunțată în contumacie.

3. O hotărâre va fi recunoscută și executată doar dacă aceasta produce efecte juridice și poate fi executată în statul de origine.

4. Recunoașterea sau executarea pot fi amânate sau refuzate dacă hotărârea face obiectul unei căi de atac în statul de origine sau dacă termenul de introducere a căilor ordinare de atac nu a expirat. Un refuz nu împiedică o cerere ulterioară pentru recunoașterea sau executarea hotărârii.

5. Acest articol se aplică, de asemenea, unei hotărâri pronunțate de o instanță a unui stat contractant ca urmare a unui transfer al cauzei de la instanța competentă aleasă în statul contractant respectiv, astfel cum prevede articolul 5 alineatul (3). Cu toate acestea, în cazul în care instanța aleasă a avut puteri depline în ceea ce privește transferul cauzei la altă instanță, recunoașterea sau executarea poate fi refuzată unei părți care a obiectat în timp util împotriva transferului, în statul de origine.

Articolul 9

Refuzul recunoașterii sau executării

Recunoașterea sau executarea pot fi refuzate dacă:

(a) acordul a fost nul de drept conform legislației statului instanței alese, cu excepția cazului în care instanța aleasă s-a pronunțat cu privire la valabilitatea acordului;

(b) o parte nu are capacitatea de a încheia acordul, conform legislației statului căruia i se adresează solicitarea;

(c) documentul care a instituit procedurile sau un document echivalent cuprinzând elementele esențiale ale cererii:

(i) nu a fost notificat pârâtului în timp util și printr-un mijloc care să îi permită să ia măsurile necesare formulării apărării, cu excepția situației în care pârâtul s-a prezentat la o înfățișare, prezentându-și argumentele fără a contesta notificarea în fața instanței de origine, cu condiția ca legislația statului de origine să permită contestarea notificării sau

(ii) a fost notificat pârâtului în statul căruia i-a fost adresată solicitarea într-un mod incompatibil cu principiile fundamentale privind notificarea sau comunicarea actelor din statul solicitat;

(d) hotărârea a fost obținută printr-o fraudă legată de un aspect procedural;

(e) recunoașterea sau executarea ar fi în mod evident incompatibilă cu ordinea publică a statului solicitat, inclusiv situațiile în care procedurile specifice care au condus la judecarea cauzei au fost incompatibile cu principiile fundamentale ale echității procedurale din respectivul stat;

(f) hotărârea nu este în spiritul unei hotărâri pronunțate în statul solicitat în legătură cu un litigiu dintre aceleași părți sau

(g) hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre anterioară pronunțată în alt stat membru, privind aceleași părți într-un litigiu având același obiect și aceeași cauză, în cazul în care hotărârea anterioară îndeplinește condițiile necesare pentru recunoașterea sa în statul solicitat.

Articolul 10

Întrebări preliminare

1. Atunci când un domeniu exclus în temeiul articolului 2 alineatul (2) sau al articolului 21 face obiectul unei întrebări preliminare, hotărârea privind respectiva întrebare nu este recunoscută sau executată în temeiul prezentei convenții.

2. Recunoașterea sau executarea unei hotărâri poate fi refuzată dacă și în măsura în care hotărârea s-a bazat pe o hotărâre privind un domeniu exclus în conformitate cu articolul 2 alineatul (2).

3. Cu toate acestea, în cazul unei hotărâri privind valabilitatea unui drept de proprietate intelectuală, cu excepția drepturilor de autor și a drepturilor conexe, recunoașterea și executarea pot fi refuzate sau amânate în temeiul alineatului precedent, doar în cazurile în care:

(a) respectiva hotărâre este incompatibilă cu o hotărâre sau o decizie a unei autorități competente în respectiva chestiune, pronunțate în statul respectiv în temeiul legislației căruia s-a născut dreptul de proprietate intelectuală sau

(b) procedurile privind stabilirea valabilității dreptului de proprietate intelectuală sunt în desfășurare în statul respectiv.

4. Recunoașterea sau executarea unei hotărâri poate fi refuzată dacă și în măsura în care hotărârea s-a bazat pe o hotărâre privind un domeniu exclus ca urmare a unei declarații efectuate de statul solicitat în temeiul articolului 21.

Articolul 11

Daune-interese

1. Recunoașterea sau executarea unei hotărâri pot fi refuzate dacă și în măsura în care hotărârea acordă daune-interese, inclusiv cu caracter punitiv sau exemplar, prin care nu se compensează o parte pentru o pierdere sau prejudiciul real suferit.

2. Instanța sesizată va lua în considerare dacă și în ce măsură daunele-interese acordate de către instanța de origine permit acoperirea costurilor și cheltuielilor de judecată.

Articolul 12

Tranzacțiile judiciare

Tranzacțiile judiciare admise de o instanță a unui stat contractant desemnată într-un acord de alegere exclusivă a forului sau care au fost încheiate pe durata procedurilor desfășurate în fața instanței respective și care sunt executorii în aceleași condiții ca în statul de origine vor fi executate, în temeiul prezentei convenții, în același mod ca o hotărâre judecătorească.

Articolul 13

Documentele care trebuie furnizate

1. Partea care urmărește recunoașterea sau care solicită executarea furnizează următoarele documente:

(a) o copie completă și autentificată a hotărârii;

(b) acordul privind alegerea exclusivă a forului, o copie autentificată sau altă dovadă a existenței acestuia;

(c) dacă hotărârea a fost pronunțată în contumacie, originalul sau o copie autentificată a unui document care să ateste că actul care a instituit procedurile sau un act echivalent a fost notificat părții care nu s-a prezentat la proces;

(d) orice documente necesare pentru a stabili că hotărârea poate fi pusă în aplicare sau, dacă este cazul, că este executorie în statul de origine;

(e) în situația menționată la articolul 12, un certificat din partea instanței din statul de origine care să ateste că tranzacția judiciară sau o parte a acesteia este executorie în aceleași condiții ca o hotărâre judecătorească pronunțată în statul de origine.

2. Dacă dispozițiile hotărârii judecătorești nu permit instanței solicitate să verifice respectarea condițiilor stipulate în prezentul capitol, respectiva instanță poate solicita orice alte documente necesare.

3. O solicitare de recunoaștere sau executare poate fi însoțită de un document emis de o instanță (inclusiv un grefier) a statului de origine, în forma recomandată și publicată de Conferința de la Haga privind dreptul internațional privat.

4. Dacă documentele menționate în prezentul articol nu sunt redactate într-o limbă oficială a statului solicitat, acestea vor fi însoțite de o traducere legalizată într-o limbă oficială, cu excepția cazului în care legislația statului solicitat prevede altfel.

Articolul 14

Procedura

Procedura pentru recunoașterea, declararea caracterului executoriu sau înregistrarea executării și executarea hotărârii sunt reglementate de legislația statului solicitat, cu excepția cazului în care convenția prevede altfel. Instanța solicitată trebuie să acționeze cu celeritate.

Articolul 15

Separabilitatea

Recunoașterea sau executarea unei părți separabile a unei hotărâri este admisă atunci când se solicită acest lucru sau atunci când doar o parte a hotărârii poate fi recunoscută sau executată în temeiul prezentei convenții.

CAPITOLUL IV

CLAUZE GENERALE

Articolul 16

Prevederi tranzitorii

1. Prezenta convenție se aplică acordurilor de alegere exclusivă a forului încheiate după intrarea sa în vigoare în statul instanței alese.

2. Prezenta convenție nu se aplică litigiilor inițiate înainte de intrarea sa în vigoare în statul instanței alese.

Articolul 17

Contractele de asigurare și reasigurare

1. Un litigiu în legătură cu un contract de asigurare sau reasigurare nu este exclus din domeniul de aplicare al prezentei convenții pe motivul că respectivul contract de asigurare sau reasigurare se referă la un domeniu căruia nu i se aplică prezenta convenție.

2. Recunoașterea și executarea unei hotărâri privind răspunderea în temeiul unui contract de asigurare sau reasigurare nu pot fi limitate sau refuzate pe motiv că răspunderea în temeiul contractului include obligația de a despăgubi pe asigurat sau reasigurat în legătură cu:

(a) un domeniu căruia nu i se aplică prezenta convenție sau

(b) o decizie de acordare de daune-interese căreia i s-ar putea aplica articolul 11.

Articolul 18

Scutirea de obligația legalizării

Toate documentele transmise sau rezultate în temeiul prezentei convenții sunt exceptate de la obligația de legalizare sau orice procedură similară, inclusiv aplicarea unei apostile.

Articolul 19

Declarații de limitare a competenței

Un stat poate declara că instanțele sale pot refuza să se pronunțe în legătură cu litigii cărora li se aplică un acord privind alegerea exclusivă a forului dacă nu există nicio legătură între respectivul stat și părțile litigiului, cu excepția localizării instanței alese.

Articolul 20

Declarații care limitează recunoașterea și executarea

Un stat poate declara că instanțele sale pot refuza recunoașterea sau executarea unei hotărâri pronunțate de instanța unui alt stat contractant dacă părțile își aveau reședința în statul solicitat iar raporturile dintre părți, precum și toate celelalte elemente relevante ale litigiului, altele decât localizarea instanței desemnate, aveau legătură doar cu statul solicitat.

Articolul 21

Declarații cu privire la domenii specifice

1. Atunci când un stat are un interes important de a nu aplica prezenta convenție unui domeniu specific, respectivul stat poate declara că nu va aplica dispozițiile prezentei convenții la respectivul domeniu. Statul care emite o asemenea declarație trebuie să garanteze că aceasta nu este mai cuprinzătoare decât este necesar și că domeniul specific exclus este definit în mod clar și precis.

2. Cu privire la respectivul domeniu, convenția nu se aplică:

(a) în statul contractant care a emis declarația;

(b) în alte state contractante, în cazul în care un acord de alegere exclusivă a forului desemnează instanțele sau una sau mai multe instanțe specifice ale statului care a efectuat declarația.

Articolul 22

Declarații reciproce privind acordurile de alegere neexclusivă a forului

1. Un stat contractant poate declara că instanțele sale recunosc și execută hotărârile pronunțate de instanțele altor state contractante desemnate printr-un acord de alegere a forului încheiat de două sau mai multe părți care satisface cerințele de la articolul 3 litera (c) și care desemnează, în scopul soluționării litigiilor care au apărut sau care ar putea apărea în legătură cu un raport juridic specific, o instanță sau mai multe instanțe ale unuia sau mai multor state contractante (un acord de alegere neexclusivă a forului).

2. Atunci când se urmărește ca recunoașterea sau executarea unei hotărâri pronunțate într-un stat contractant care a făcut o asemenea declarație să fie obținute în alt stat contractant care a făcut o asemenea declarație, hotărârea este recunoscută și executată în temeiul prezentei convenții, atunci când:

(a) instanța de origine a fost desemnată printr-un acord de alegere neexclusivă a forului;

(b) nu există nicio hotărâre pronunțată de orice altă instanță care ar putea fi sesizată în conformitate cu acordul de alegere neexclusivă a forului și nicio procedură pendinte între aceleași părți, având același obiect, în fața oricărei asemenea instanțe, precum și dacă

(c) instanța de origine a fost prima instanță sesizată.

Articolul 23

Interpretare uniformă

În interpretarea prezentei convenții se iau în considerare caracterul său internațional și necesitatea de a promova uniformitatea aplicării sale.

Articolul 24

Evaluarea punerii în aplicare a convenției

Periodic, secretarul general al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat ia măsurile necesare pentru:

(a) a evalua punerea în aplicare a prezentei convenții, inclusiv a oricărei declarații și

(b) a analiza oportunitatea aducerii de modificări prezentei convenții.

Articolul 25

Sisteme de drept neunitare

1. În ceea ce privește un stat contractant în care se aplică două sau mai multe sisteme de drept în diferite unități teritoriale, cu privire la orice aspect abordat în prezenta convenție:

(a) orice trimitere la legislația sau procedurile unui stat este considerată, după caz, ca trimitere la legislația sau procedura în vigoare în unitatea teritorială relevantă;

(b) orice mențiune cu privire la reședința dintr-un stat este considerată, după caz, ca mențiune privind reședința din unitatea teritorială relevantă;

(c) orice mențiune cu privire la instanța sau instanțele unui stat este considerată, după caz, ca mențiune privind instanța sau instanțele din unitatea teritorială relevantă;

(d) orice mențiune cu privire la o legătură cu un stat este considerată, după caz, ca mențiune privind legătura cu unitatea teritorială relevantă.

2. Fără a aduce atingere alineatului precedent, un stat contractant cu două sau mai multe unități teritoriale în care se aplică diferite sisteme de drept, nu este obligat să aplice prezenta convenție situațiilor care implică doar asemenea unități teritoriale diferite.

3. O instanță dintr-o unitate teritorială a unui stat contractant cu două sau mai multe unități teritoriale în care se aplică sisteme diferite de drept nu este obligată să recunoască sau să aplice o hotărâre din alt stat contractant doar pentru că hotărârea a fost recunoscută sau executată în altă unitate teritorială a aceluiași stat contractant la prezenta convenție.

4. Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

Articolul 26

Relația cu alte instrumente internaționale

1. Prezenta convenție se interpretează, în măsura posibilului, astfel încât să fie compatibilă cu alte tratate în vigoare în statele contractante și încheiate anterior sau ulterior prezentei convenții.

2. Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării de către un stat contractant a unui tratat încheiat anterior sau ulterior prezentei convenții, în cazul în care nici una dintre părți nu își are reședința într-un stat contractant care nu este parte la tratat.

3. Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării de către un stat contractant a unui tratat care a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a convenției pentru respectivul stat contractant, dacă aplicarea prezentei convenții ar fi incompatibilă cu obligațiile statului contractant față de orice stat care nu este parte la convenție. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, tratatelor care revizuiesc sau înlocuiesc un tratat încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru respectivul stat contractant, cu excepția cazului în care revizuirea sau înlocuirea creează noi incompatibilități cu prezenta convenție.

4. Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării de către un stat contractant a unui tratat încheiat înainte sau după prezenta convenție, pentru a obține recunoașterea sau executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță a unui stat contractant care, de asemenea, este parte la respectivul tratat. Cu toate acestea, hotărârea nu va fi recunoscută sau executată într-o măsură mai mică decât în temeiul prezentei convenții.

5. Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării de către un stat contractant a unui tratat care reglementează competența, recunoașterea sau executarea hotărârilor în legătură cu un domeniu specific, chiar dacă este încheiat ulterior prezentei convenții și chiar dacă toate statele vizate sunt parte la convenție.

Prezentul alineat se aplică doar dacă statul contractant a făcut o declarație cu privire la respectivul tratat în temeiul prezentului alineat. În cazul unei asemenea declarații, alte state contractante nu sunt obligate să aplice prezenta convenție respectivului domeniu, în măsura în care nu există nicio incompatibilitate, atunci când un acord de alegere exclusivă a forului desemnează instanțele sau una sau mai multe instanțe specifice ale statului contractant care a făcut declarația.

6. Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării normelor unei organizații regionale de integrare economică parte la prezenta convenție, adoptate anterior sau ulterior încheierii acesteia:

(a) când nicio parte nu este rezidentă într-un stat contractant care nu este un stat membru al organizației regionale de integrare economică;

(b) în ceea ce privește recunoașterea sau executarea hotărârilor între statele membre ale unei organizații regionale de integrare economică.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare tuturor statelor.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

3. Prezenta convenție este deschisă spre aderare tuturor statelor.

4. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la Ministerul Afacerilor Externe din Regatul Țărilor de Jos, care este depozitarul convenției.

Articolul 28

Declarații privind sistemele de drept neunitare

1. Dacă un stat are două sau mai multe unități teritoriale unde se aplică sisteme de drept diferite cu privire la domeniile reglementate de prezenta convenție, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, faptul că prezenta convenție își extinde sfera de aplicare la toate unitățile sale teritoriale sau numai la una sau mai multe dintre acestea și poate modifica această declarație prin prezentarea unei alte declarații în orice moment.

2. O asemenea declarație este notificată depozitarului și indică expres unitățile teritoriale cărora li se aplică convenția.

3. Dacă un stat nu face nicio declarație în temeiul prezentului articol, convenția își extinde sfera de aplicare la toate unitățile teritoriale ale respectivului stat.

4. Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

Articolul 29

Organizații regionale de integrare economică

1. O organizație regională de integrare economică, care este alcătuită exclusiv din state suverane și care are competență în unele dintre domeniile reglementate de prezenta convenție sau în toate aceste domenii, poate, în mod similar, semna, accepta, aproba sau adera la prezenta convenție. În acest caz, organizația regională de integrare economică are drepturile și

obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația are competență în ceea ce privește domeniile reglementate de prezenta convenție.

2. În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, organizația regională de integrare economică notifică în scris depozitarul cu privire la domeniile reglementate de prezenta convenție în legătură cu care statele sale membre au transferat competența respectivei organizații. Organizația notifică fără întârziere depozitarul, în scris, cu privire la orice modificări ale competenței sale precizate în cea mai recentă notificare efectuată în conformitate cu prezentul alineat.

3. În vederea intrării în vigoare a prezentei convenții, orice instrument depus de o organizație regională de integrare economică va fi luat în considerare doar dacă organizația regională de integrare economică declară, în conformitate cu articolul 30, că statele sale membre nu vor fi părți la prezenta convenție.

4. Orice trimitere din prezenta convenție la „stat contractant" sau „stat" se aplică, de asemenea, când este cazul, unei organizații regionale de integrare economică parte la convenție.

Articolul 30

Aderarea unei organizații regionale de integrare economică fără statele sale membre

1. În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, o organizație regională de integrare economică poate declara că își exercită competența asupra tuturor domeniilor reglementate de prezenta convenție și că statele sale membre nu vor fi părți la aceasta, dar că își vor asuma obligații în virtutea semnării, acceptării, aprobării sau aderării organizației respective.

2. În cazul în care o organizație regională de integrare economică face o declarație în conformitate cu alineatul (1), orice mențiune cu privire la un „stat contractant" sau „stat" din prezenta convenție se aplică, dacă este cazul, și statelor membre ale organizației.

Articolul 31

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la depunerea celui de al doilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare prevăzut la articolul 27.

2. Astfel, prezenta convenție intră în vigoare:

(a) pentru fiecare stat sau organizație regională de integrare economică ce a ratificat, acceptat sau aprobat convenția sau a aderat la aceasta ulterior, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

(b) pentru o unitate teritorială la care a fost extins domeniul de aplicare al prezentei convenții în conformitate cu articolul 28 alineatul (1), în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la notificarea declarației menționate la articolul respectiv.

Articolul 32

Declarații

1. Declarațiile la care se face referire la articolele 19, 20, 21, 22 și 26 pot fi făcute în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în orice alt moment ulterior și pot fi modificate sau retrase în orice moment.

2. Declarațiile, modificările și retragerile sunt notificate depozitarului.

3. O declarație făcută în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării intră în vigoare în același moment cu intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru statul în cauză.

4. O declarație făcută la o dată ulterioară, precum și orice modificare sau retragere a unei declarații intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către depozitar.

5. O declarație făcută în temeiul articolelor 19, 20, 21 și 26 nu se aplică acordurilor de alegere exclusivă a forului încheiate înainte de intrarea sa în vigoare.

Articolul 33

Denunțare

1. Prezenta convenție poate fi denunțată printr-o notificare scrisă adresată depozitarului. Denunțarea poate fi limitată la anumite unități teritoriale ale unui sistem de drept neunitar cărora li se aplică prezenta convenție.

2. Denunțarea produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor douăsprezece luni ulterioare datei primirii notificării de către depozitar. Atunci când în notificare este specificată o perioadă mai mare pentru intrarea în vigoare a denunțării, aceasta va intra în vigoare după expirarea unei asemenea perioade mai lungi ulterioare notificării primite de către depozitar.

Articolul 34

Notificări efectuate de depozitar

Depozitarul notifică membrilor Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat, precum și celorlalte state și organizațiilor regionale de integrare economică ce au semnat, ratificat, acceptat, aprobat sau aderat, în conformitate cu articolele 27, 29 și 30, următoarele informații:

(a) semnările, ratificările, acceptările, aprobările și aderările menționate la articolele 27, 29 și 30;

(b) data la care prezenta convenție intră în vigoare, în conformitate cu articolul 31;

(c) notificările, declarațiile, modificările și retragerile declarațiilor menționate la articolele 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 și 30;

(d) denunțările menționate la articolul 33.

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Haga, la 30 iunie 2005, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care se depune în arhivele Guvernului Regatului Țărilor de Jos, o copie certificată pentru conformitate a textului urmând a fi trimisă, pe cale diplomatică, fiecărui stat membru al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat la momentul celei de a douăzecea sesiuni a acesteia, precum și fiecărui stat participant la respectiva sesiune.

ANEXA II

Declarația Uniunii în conformitate cu articolul 21 din Convenția privind acordurile de alegere a forului

1. Uniunea Europeană declară, în temeiul articolului 21 din convenție, că, exceptând cele prevăzute mai jos, nu va aplica dispozițiile convenției în cazul contractelor de asigurare.

2. Prezenta declarație nu se aplică dacă:

(a) acordul de alegere a forului este încheiat ulterior nașterii unui litigiu sau

(b) fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2) din convenție, acordul de alegere a forului este încheiat între deținătorul unei polițe și un asigurător, ambii având la data încheierii contractului domiciliul sau reședința obișnuită în același stat, ceea ce are ca efect atribuirea competenței instanțelor din statul în cauză, chiar dacă fapta prejudiciabilă s-a produs peste hotare, cu condiția ca un astfel de acord să nu contravină legislației statului în cauză sau

(c) acordul de alegere a forului privește un contract de asigurare, în măsura în care acesta acoperă unul sau mai multe dintre riscurile majore enumerate la punctul 3.

3. Riscurile majore menționate la punctul 2 litera (c) includ riscurile privind transporturile (aerian, naval, feroviar și tranzitarea mărfurilor), riscurile de credit și de garanție, precum și alte riscuri, în cazul în care deținătorul poliței de asigurare este un comerciant de o anumită talie, astfel cum se prevede la punctul 4.

4. Riscurile menționate la punctul 3 sunt următoarele:

(2) orice prejudicii produse:

  (a) navelor maritime, instalațiilor din zona de coastă sau din largul mării sau aeronavelor, rezultate în urma evenimentelor asociate utilizării lor în scopuri comerciale;

  (b) mărfurilor aflate în tranzit, altele decât bagajele pasagerilor, atunci când tranzitul este efectuat sau include transportul cu astfel de nave sau aeronave;

(3) orice răspundere, alta decât cea pentru vătămările corporale produse călătorilor sau pentru daunele cauzate bagajelor acestora:

  (a) decurgând din utilizarea sau exploatarea navelor, a instalațiilor sau a aeronavelor menționate la punctul 1 litera (a) în măsura în care, în privința celor din urmă, legislația statului care are obligații în temeiul prezentei convenții în care sunt înregistrate aceste aeronave nu interzice clauzele atributive de competență în materia asigurării acestor riscuri;

  (b) pentru prejudiciile cauzate de mărfurile aflate în tranzit, conform descrierii de la subpunctul 1 litera (b);

(4) orice pierdere financiară legată de utilizarea sau exploatarea navelor, instalațiilor sau aeronavelor menționate la subpunctul 1 litera (a), în special pierderile înregistrate în legătură cu mărfurile sau navlosirea;

(5) orice risc sau interes legat de oricare dintre cele menționate la subpunctele 1-3;

(6) fără a aduce atingere subpunctelor 1-4, totalitatea următoarelor riscuri majore:

  (a) orice daune sau prejudicii survenite la mijloacele de transport feroviar;

  (b) orice daune sau prejudicii survenite la mijloacele de transport aerian;

(c) orice daune sau prejudicii survenite la mijloacele de transport fluvial, lacustru și maritim;

(d) orice daune suferite de mărfuri aflate în tranzit sau bagaje, indiferent de mijlocul de transport;

(e) orice daune rezultate din folosirea mijloacelor de transport aerian (inclusiv răspunderea transportatorului);

(f) orice daune rezultate din folosirea mijloacelor de transport maritim, lacustru și fluvial (inclusiv răspunderea transportatorului);

(g) orice risc de credit sau de garanție în cazul în care deținătorul poliței de asigurare desfășoară din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau liberală iar riscul se referă la această activitate;

(h) în cazul în care deținătorul poliței este un comerciant de o anumită talie:

- orice daune sau prejudicii survenite la vehiculele terestre (inclusiv autovehiculele);
- orice pierdere sau deteriorare a bunurilor cauzate de un incendiu, o explozie, forțele naturii (inclusiv furtuni), energia nucleară, surparea de teren, grindină, îngheț sau furturi;
- orice daune care rezultă din folosirea autovehiculelor terestre (inclusiv răspunderea transportatorului);
- orice pierderi financiare diverse care decurg din riscuri de șomaj, insuficiența veniturilor (generale), intemperii, pierderi de beneficii, persistența cheltuielilor generale, cheltuieli comerciale neprevăzute, deprecierea valorii de piață, deprecierea rentei sau a veniturilor, alte pierderi comerciale indirecte, alte pierderi financiare necomerciale sau alte tipuri de pierderi financiare.

5. În sensul subpunctului 5 litera (h), prin „deținătorul unei polițe de asigurare care este un comerciant de o anumită talie” se înțelege un deținător care depășește limitele a cel puțin două dintre următoarele criterii:

- un bilanț total de 6,2 milioane EUR;
- cifră de afaceri netă de 12,8 milioane EUR;
- un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.